

SANTUÁRIO DE FÁTIMA
SHRINE OF FATIMA

Muzea, wystawy i miejsca pamięci

Muzea, wystawy i miejsca pamięci

Muzeum Sanktuarium Fatimskiego

W 1955 r. biskup José Alves Correia da Silva, ordynariusz diecezji Leiria, w liście zatytułowanym „*Muzeum-Biblioteka Sanktuarium Matki Boskiej Różańcowej z Fatimy*”, powołał do życia Muzeum Sanktuarium Fatimskiego. Zadaniem muzeum miało być zachowanie „śladów przeszłości, która zaczyna[ła] być odległa”, gromadzenie spuścizny historycznej, artystycznej i etnograficznej dokumentującej zagraniczne peregrynacje figury pielgrzymującej Matki Boskiej Fatimskiej oraz przechowywanie pamiątek związanych z historią objawień i ich bohaterami. Biorąc pod uwagę wymogi dotyczące powstania muzeum, list biskupa mówi o konieczności stworzenia odpowiednich warunkach dla gromadzenia, wystawiania i przechowywania zbiorów.

Muzeum Sanktuarium Fatimskiego, mimo braku własnego budynku, zawsze starało się spełniać wymogi, jakie nowoczesne muzealnictwo stawia przed tego typu instytucjami, takie jak: właściwa inwentaryzacja, badanie i konserwacja zbiorów, a także wystawiennictwo i upowszechnianie zgromadzonej wiedzy. Sanktuarium podejmuje nieustanne wysiłki, aby spełniać te zadania i umożliwiać pielgrzymom zapoznanie się z dokumentalnymi źródłami orędzia fatimskiego oraz produkcjami kulturalnymi inspirowanymi tym orędziem.

Wystawa stała Muzeum Sanktuarium w Fatimie

Wystawa stała Muzeum Sanktuarium w Fatimie (dawniej: „*Fatima Światło i Pokój*” — „*Fátima Luz e Paz*”) mieści się w Domu Rekolekcyjnym Matki Boskiej z Góry Karmel, w pomieszczeniach należących do Rektoratu Sanktuarium Fatimskiego. Została otwarta dla zwiedzających w sierpniu 2002 r.

Ekspozycja „*Fatima Światło i Pokój*” prezentuje zbiory Muzeum Sanktuarium Fatimskiego. Wystawa, której koncepcję muzealniczą opracowała Maria Teresa Gomes Ferreira, a projekt graficzny – Cruz de Carvalho, prowadzi pielgrzymów przez kolejne etapy zwiedzania („*Od wojny do pokoju*”, „*Z ciemności ku światłu*”) do sedna orędzia fatimskiego.

Wśród eksponatów wyróżnia się cenna korona figury Matki Boskiej Fatimskiej, w której umieszczono kulę, wystrzeloną do papieża Jana Pawła II podczas zamachu w Rzymie. Zbiory sztuki złotniczej reprezentują także licznie zgromadzone naczynia liturgiczne. Najstarszym eksponatem prezentowanym na wystawie jest pochodząca z hindusko-portugalskiej szkoły rzeźbiarskiej figura Chrystusa z XVII w. W dalszej części ekspozycji zwiedzający oglądają szaty liturgiczne papieży, używane przez nich podczas pielgrzymek do Fatimy, a także stroje ludowe, komunijne, ślubne oraz stroje podarowane przez pielgrzymów pochodzących z różnych środowisk społecznych i zawodowych. Szczególnym wyrazem pobożności wiernych wobec Matki Boskiej jest przekazywana Sanktuarium Fatimskiemu złota biżuteria, często mająca dla ofiarodawców dużą wartość pamiątkową lub emocjonalną. Na wystawie zgromadzono też liczne wota: zdjęcia, świece i inne przedmioty z wosku (np. miniatury łodzi, domów itp.).

Dom Franciszka i Hiacynty

Dom, w którym urodzili się błogosławieni Franciszek i Hiacynta, dwoje najmłodszych dzieci rodziny Marto, znajduje się w miejscowości Aljustrel (ok. 200 metrów od domu widzącej Łucji i ok. 2 km od Sanktuarium Fatimskiego). W listopadzie 1996 r. dom rodziny Marto stał się własnością Sanktuarium, które przeprowadziło gruntowną renowację budynku.

Dom Łucji

Dom, w którym urodziła się i mieszkała Łucja de Jezus, najmłodsza z sześciorga dzieci rodziny dos Santos, znajduje się w miejscowości Aljustrel (ok. 2 km od Sanktuarium Fatimskiego). To tu odbyły się pierwsze przesłuchania widzących po objawieniach. W przydomowym ogrodzie rosną jeszcze drzewa figowe, w których cieniu mali pasterze bawili się i chronili przed nachodzącymi ich ciekawskimi lub pielgrzymami.

W 1981 r. siostra Łucja ofiarowała dom Sanktuarium Fatimskiemu, które ostatecznie przejęło go w 1986 r. Uporządkowano teren otaczający budynek, a w 1994 r. przy wejściu do ogrodu powstał Punkt Informacji dla pielgrzymów.

www.fatima.pt/pl/pages/muzea-wystawy-i-miejsca-pamieci